

ΙΤΑΛΙΑ.....	107
ΓΑΛΛΙΑ.....	105
ΑΓΓΛΙΑ.....	104
ΑΥΤΟΚΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ.....	105
ΑΥΣΤΡΙΑ.....	106
ΟΥΓΓΑΡΙΑ.....	105
ΕΛΒΕΤΙΑ.....	105
ΒΕΛΓΙΟΝ.....	105
ΟΛΛΑΝΔΙΑ.....	105
ΝΟΡΒΗΓΙΑ.....	105
ΔΑΝΙΑ.....	105
ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ.....	105
ΙΣΠΑΝΙΑ.....	107 (α)
ΡΟΥΜΟΥΝΙΑ.....	111 (β)
ΣΕΡΒΙΑ.....	106

Κατωτέρω διακρίνονται αἱ κατὰ τὴν τετραετίαν γεννήσεως εἰς γυναικας καὶ νόθους κατὰ νομούς.

	γνήσιαι	νόθαι
Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.....	18071	1150
Εὐβοίας.....	9733	49
Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.....	11931	47
Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.....	15234	45
Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος.....	22043	277
Ἀρκαδίας.....	21500	129
Λακωνίας.....	13407	76
Μεσσηνίας.....	17699	35
Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.....	17390	27
Κυκλάδων.....	15009	288
Κερκύρας.....	9470	184
Κεφαλληνίας.....	5397	25
Ζακύνθου.....	3725	260

Ἦτοι κατὰ τὴν τετραετίαν ἐγεννήθησαν 180,609 γνήσιαι καὶ 2,592 νόθαι. Περισσότερα νόθα ἐγεννήθησαν ἐν τῷ νομῷ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας καὶ ἐν τῷ νομῷ Ζακύνθου, ὀλιγώτερα δὲ ἐν τῷ νομῷ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας καὶ ἐν τῷ νομῷ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Κατὰ τὴν τετραετίαν ἐγεννήθησαν παρ' ἡμῶν 4,43 νόθα ἐπὶ 100 γεννήσεων. Ἡ ἀναλογία αὕτη τῶν νόθων ἦτις κατὰ τὴν περίοδον 1865—1877 εἶναι 1,32 ἐπὶ 100 γεννήσεων, εἶναι παρ' ἡμῶν μικρότερα ἢ εἰς ἅπαντα τὰ λοιπὰ Κράτη, πλὴν τῆς Σερβίας ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν ἐξῆς δεδομένων διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1865—1877 περίοδον.

Ἐπὶ 100 γεννήσεων ἐγεννήθησαν νόθα διὰ τὴν περίοδον 1865—1877 ἐν

ΓΑΛΛΙΑ.....	7,35
ΙΤΑΛΙΑ.....	6,41
ΑΓΓΛΙΑ.....	5,54
ΑΥΤΟΚΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ.....	8,71
ΑΥΣΤΡΙΑ.....	13,46
ΟΥΓΓΑΡΙΑ.....	7,05
ΕΛΒΕΤΙΑ.....	4,80
ΒΕΛΓΙΟΝ.....	7,05

(α) Διὰ τὰ ἔτη 1865—1870.

(β) Διὰ τὰ ἔτη 1870—1876.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ.....	3,48
ΣΟΥΗΔΙΑ.....	10,23
ΝΟΡΒΗΓΙΑ.....	8,62
ΔΑΝΙΑ.....	11,05
ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ.....	8,31
ΙΣΠΑΝΙΑ.....	5,53
ΡΟΥΜΟΥΝΙΑ.....	3,65
ΣΕΡΒΙΑ.....	0,41

Κατωτέρω ἐμφαίνονται αἱ κατὰ τετραετίαν γεννήσεις κατὰ μῆνα ἧτοι ἐγεννήθησαν κατὰ :

Ἰανουάριον.....	18,617
Φεβρουάριον.....	16,520
Μάρτιον.....	15,133
Ἀπρίλιον.....	15,138
Μάιον.....	14,408
Ἰούνιον.....	13,306
Ἰούλιον.....	13,852
Αὐγουστον.....	13,700
Σεπτέμβριον.....	14,145
Ὀκτώβριον.....	16,871
Νοέμβριον.....	16,415
Δεκέμβριον.....	15,096
	183,201

Αἱ πλειότεραι γεννήσεις ἔλαβον χώραν κατὰ τὸν Ἰανουάριον αἱ ὀλιγώτεραι δὲ τὸν Ἰούνιον.

Ταῦτα καὶ περὶ τῶν γεννήσεων εἰς τὸ πρῶτον περὶ τῶν ἀποβιώσεων.

ΖΕΥΣ

ὑπὸ ΦΑΛΛΑΡΙΩΝΟΣ.

Ὁ περιλαμπής οὗτος ἀστὴρ εἶνε γιγάντειος κόσμος, διατρέχων τὴν τροχίαν του περὶ τὸν ἥλιον εἰς ἀπόστασιν πεντάκις μεγαλειτέραν ἐκείνης τῆς Γῆς· ἐξ οὗ καὶ φέρεται περὶ τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος κατὰ μῆκος τροχίας φυσικῶς ἐξωτερικῆς ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν καὶ πεντάκις εὐρυτέρας, ἣν διατρέχει ἐντὸς βραδείας πλανητικῆς περιόδου ἐγκυκλίου κινήσεως, συμπληρουμένης ἐντὸς δώδεκα περίπου ἐτῶν. Ἡ ἀκριβὴς διάρκεια τῆς περιόδου του ταύτης περὶ τὸν ἥλιον εἶνε 4,332 γῆνιων ἡμερῶν, ἢ 11 ἐτῶν, 10 μηνῶν καὶ 17 ἡμερῶν.

Ὁ ἀστὴρ οὗτος δὲν εἶνε σφαιρικός ἀλλὰ σφαιροειδής· εἶνε τοῦτέστι πεπιεσμένος εἰς τοὺς πόλους του. Ἡ πίεσις αὕτη εἶνε 1/17. Ἡ διάμετρος τοῦ Ἰσημερινοῦ του ὑπερβαίνει κατὰ ἑνδεκάφορας ἐκείνην τοῦ τῆς Γῆς, εἶναι δηλαδή μέχρι 35,500 λευγῶν· ἡ δὲ διάμετρος ἡ ἀγομένη ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον αὐτοῦ πόλον εἶνε κατὰ μέσον ὅρον 23,200 λευγῶν. Ἡ περὶ τὸν Ἰσημερινὸν του στροφὴ τοῦ Διὸς εἶνε 111,100 λευγῶν. Τέλος ὁ ὄγκος τοῦ

πλανήτου τούτου ὑπερβαίνει κατὰ χιλιάδας διακοσίας τριάκοντα τέσσαρας φορές τὸν τῆς Γῆς. Προσθώμεν ὅτι ὁ Ζεὺς εἶνε περίπου τριακοσίας δέκα φορές βαρύτερος τοῦ πλανήτου μας, ἐν ᾧ ἡ πυκνότης του δὲν εἶνε εἰμὴ τὸ τέταρτον ἐκείνης τῆς Γῆς. Ἡ βαρύτης ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του εἶνε κατὰ δύο καὶ ἡμίσειαν φορές ἰσχυροτέρα ἢ ἐνταῦθα : εἰς ἄνθρωπος π. χ. βάρους 70 χιλιογράμμων, μεταφερόμενος ἐπὶ τοῦ Διὸς, θὰ ἐβάρυνε 174 χιλιόγραμμα. Ἡ σφαῖρα αὕτη διατέμνεται ὑπὸ ἐξοχῶν καὶ κοιλοτήτων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον εὐρειῶν καὶ ἐκτεταμένων, αἵτινες διακρίνονται κυρίως πρὸς τὸ μέσον αὐτοῦ. Αἱ ἐξοχαὶ αὗται τοῦ Διὸς δύνανται νὰ ὑποληφθῶσιν ὡς διακριτικὸς χαρακτήρ τοῦ πλανήτου τούτου.

Ἐνίοτε, ἀνεξαρτήτως τῶν λευκῶν καὶ ραιῶν αὐτοῦ σιερῶν τῶν μεταχρωματιζομένων συνήθως εἰς κιτρίνας καὶ χρυσοειδεῖς, παρατηροῦσιν ἐπ' αὐτοῦ κηλίδας ὅτε μὲν φωτεινὰς ὅτε δὲ σκοτεινὰς, κατὰ τὸ βάθος ἐντὸς τοῦ ὁποίου φαίνονται, ἢ ἀκόμη τῶν ἀνωμαλιῶν, τῶν σχισμῶν τῶν σχηματιζομένων ἐπὶ τοῦ σχήματος τῶν ἐξοχῶν. Ἐὰν παρατηρήσῃ τις τότε μετὰ προσοχῆς τὴν θέσιν τῶν κηλίδων τούτων ἐπὶ τοῦ δίσκου, δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἴδῃ ὅτι μετακινῶνται ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς. Πέντε ὥραι ἀρκοῦσιν εἰς μίαν κηλίδα διὰ νὰ διέλθῃ τὸν δίσκον ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ ἄλλου.

Αἱ κηλίδες αὗται ἀνέκουσιν εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἀτμοσφαῖραν τοῦ Διὸς. Δὲν περιπλανῶνται περίξ τοῦ πλανήτου, ὡς οἱ δορυφόροι του μετ' ἰδίας ταχύτητος, ἀνεξαρτήτου τῆς περὶ αὐτὸν κινήσεως, ἀλλ' ἀποτελοῦσι μέρος τῆς ἀπείρου νεφελοειδοῦς σκέπης ἧτις περικυκλοῖ τον ἀπέραντον τοῦτον κόσμον. Ἐξ ἄλλου ὁμως, δὲν μένουσι σταθεραὶ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας, ὅπως φαίνονται αἱ ἡπειροὶ καὶ αἱ θάλασσαι τοῦ Ἀρεως, ἀλλὰ κινεῖνται κατ' ἀναλογίαν τῶν νεφῶν ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἀτμοσφαίρας. Ἐν τούτοις ἡ μέση αὐτῶν κίνησις ἀπέδειξεν, ὅτι ὁ πλανήτης οὗτος στρέφεται περὶ ἑαυτὸν ἐντὸς ἐννέα ὥρων καὶ πεντήκοντα λεπτῶν.

Εἶνε ἀδύνατον καὶ ἐξηγήσῃ τις τὰς κινήσεις τῶν κηλίδων, ἐὰν ἀποδώσῃ αὐτὰς εἰς αὐτόμορφον κίνησιν. Κατὰ τὰς ἀνισότητας τῶν ἐξοχῶν, εὗρον διὰ τὴν περιστροφικὴν κίνησιν : εἰς τὸν Ἰσημερινὸν ἐννέα ὥρας, πεντήκοντα τέσσαρα πρῶτα λεπτά καὶ τριάκοντα δεύτερα, καὶ περὶ τοὺς 35 βαθμοὺς πλάτος καὶ ἐννέα ὥρας, πεντήκοντα πέντε πρῶτα λεπτά, τεσσαρά-

κοντα πέντε δεύτερα καὶ, ἐπὶ πλέον, εἶδαν κίνησιν πολλῶν λευκῶν κηλίδων, ἀνεξαρτήτων τῆς κινήσεως τῆς περιστροφῆς τοῦ πλανήτου, ὅτε μὲν λίαν ὅτε δὲ ἥττον ταχέαν, ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι αὐταὶ εἰσὶν ἀπέραντα νέφη, ὠθούμενα ὅτε μὲν ὑπὸ τοῦ δυτικοῦ ὅτε δὲ ὑπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου. Ἡ περιστροφικὴ κίνησις τῆς σφαίρας ἐκτελεῖται πιθανῶς, στρογγύλοις ἀριθμοῖς, ἐντὸς ἐννέα ὥρων καὶ πεντήκοντα πέντε λεπτῶν.

Ὁ πλανήτης λοιπὸν οὗτος ζωογονεῖται ὑπὸ κινήσεως ταχυτέρας περίπου κατὰ δύο φορές καὶ πλέον ἐκείνης τῆς Γῆς· ἡ διάρκειά τοῦ ἡμερονοκτίου, ἀντὶ τὴν ἥνε εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, δὲν εἶνε οὐδὲ δέκα· δὲν ὑπολογίζουσιν εἰ μὴ τέσσαρας ὥρας καὶ πεντήκοντα ἑπτὰ λεπτά μεταξὺ τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, καὶ, εἰς πᾶσαν τοῦ ἔτους ἐποχὴν, ἡ νύξ ἐκεῖ εἶνε βραχυτέρα, ἔνεκα τῶν λυκαυγῶν. Τοῦ ἔτους λοιπὸν ἐκεῖ ἐντὸς σχεδὸν ἴσου πρὸς δὲ ὡδεκα ἡμέτερα, ἡ ταχύτης τῶν ἡμερῶν κάμει, ὅπως οἱ κάτοικοι τοῦ Διὸς ὑπολογίζουσι 10,455 ἡμέρας εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἔτος. Ὅποιον ἡμερολόγιον! Καὶ πόσον εὖλαί αἱ συνήθειαι θὰ ὦσιν ἐκεῖ πάντῃ ἄλλοιαι τῶν ἐνταῦθα!

Παρατήρησαν αὐτὸν διὰ τὸν τηλεσκοπίου κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ 1878. Ὁ Ἰσημερινὸς εἰδεικνύετο διὰ ζώνης λευκοτάτης, ἀνωμάλου, ἐσχηματισμένης ὑπὸ σειρᾶς χονδρῶν ἀνωμάλων κόκκων. Εἰς ἐκάστην πλευράν, ἀνω καὶ κάτω, ἔβλεπον ἐξοχὴν, χρώματος οἷον κιτρίνης βύρσης· ὁ νότιος πόλος ἐφαίνετο ἐρυθροῦς ὁ δὲ βόρειος ἔκλινε πρὸς τὸ κυανοῦν. Θέα γενικὴ, ἥρεμος.

Ἡ μετεωρολογικὴ ἐξέτασις τοῦ Διὸς, οἷον περὶ τὸν αὐτὸν ἐντεῦθεν, ὁδηγεῖ εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἀτμοσφαῖρά τοῦ ὑφίσταται μεταβολὰς σημαντικωτέρας ἀφ' ὅσας ἦτο δυνατόν νὰ παραχθῶσιν ὑπὸ μόνῃς τῆς ἡλιακῆς ἐπηρείας, ὅτι ἡ ἀτμοσφαῖρα αὕτη εἶνε λίαν πυκνὴ, ὅτι ἡ πίεσις τῆς εἶνε ὑπέρμετρος, καὶ ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τῆς σφαίρας δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ φθῶσιν εἰς τὸ σημεῖον παγίου σταθερότητος, εἰς ὃ ἔχει φθάσει σήμερον ἡ Γῆ. Φαίνεται ὅτι εὐρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὸ κρῆσθαι καὶ διαπλάττεσθαι, ἅπερ ὁ ἡμέτερος κόσμος διήλθε κατὰ τὴν προκαταρκτικὴν περίοδον τῶν γεωλογικῶν ἐποχῶν, καθ' ἣν ἡ ζωὴ ἤρχιζεν ἀναφαινομένη ὑπὸ παραδόξους μορφὰς εἰς ὅντα φυτικά καὶ ζῶα, ἐκπληκτικῆς δυνάμεως πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ζωικῶν ἐνεργειῶν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν σπασμῶν

καὶ καταιγίδων ἀρτιγεννήτου κόσμου. Ἡ ἀνθρωπότης δὲν ἐγεννήθη πιθανῶς εἰσέτι εἰς τὴν μεμακρυσμένην ἐκείνην γῆν, ζῶων δὲ μόνον γενεαὶ βασιλεύουσι. Εἶνε ἀνάγκη πολλῶν εἰσέτι αἰώνων ἵνα προετοιμασθῇ καὶ ἐκεῖ ἡ ἐγκατάστασις τῆς εὐφυΐας· ἐκτὸς ἐὰν τὰ ζῶντα ὄντα τοῦ πλανήτου τούτου ὦσιν ὀργανισμένα κατὰ συνθήκας πάντῃ διαφόρους ἐκείνων τῆς γῆνης· φύσεως καὶ ἀκατανοήτων δι' ἡμᾶς.

Θεώμενος τοῦ τηλεσκοπίου, ἔστω καὶ ἀσθενοῦς δυνάμειος, ὁ κόσμος οὗτος παρουσιάζεται συνοδευόμενος ὑπὸ ἀκολουθίας τεσσάρων σεληνῶν, ὧν αἱ στάσεις, σχετικῶς πρὸς αὐτὸν, ποικίλλουσιν, ὅχι μόνον ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν, ὅπερ δύναται νὰ ἡ ἀντικείμενον ἐνδιαφεροῦσιν παρατηρήσεων. Λίσθαι δ' ὁ παρατηρητὴς πάντοτε εὐχάριστον ἐκπληξίν, ὅταν, διευθύνων πρὸς τὸν Δία ἐν τηλεσκοπίῳ, ἀντὶ νὰ εἶδῃ ἕνα ἀστὲρα λάμποντα, βλέπει κυκλοτερῆ δίσκον, πεπιεσμένον ἄνω καὶ κάτω, συνοδευόμενον ὑπὸ τεσσάρων σεληνῶν, ἀκολουθουσῶν αὐτὸν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτοῦ, καὶ παρουσιάζοντα ἐπὶ τοῦ δίσκου τοῦ ἐξοχὰς ἐγκαρσίους, αἰτίνες μᾶς δεικνύουσι τὴν κατάστασιν τῆς ἀτμοσφαίρας τοῦ.

Τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1878, τὴν δεκάτην ὥραν τῆς νυκτὸς, ἔβλεπον παρ' αὐτῷ πέντε δορυφόρους, καὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἕξ. Δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν μικροὶ ἀστέρες ἐνάτου ἢ δεκάτου μεγέθους, πρὸ τῶν ὁποίων εὐρίσκετο ἐν ἀπόψει. Τὴν δεκάτην ὥραν ὁ δεύτερος δορυφόρος ἐκρύβη ὀπισθεν τοῦ δίσκου τοῦ Διὸς.

Ἐβεβαιώθη, ὅτι ὁ τέταρτος δορυφόρος ποικίλλει ἐπισημητῶς λάμψιν. Τὴν 21 Σεπτεμβρίου, τὴν αὐτὴν ὥραν, ὁ τρίτος δορυφόρος καταντικρὺ τοῦ πλανήτου, πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος, καὶ ἐρριπτεν ἐπ' αὐτοῦ μέλαιναν σκιάν ἀρκετὰ στρογγύλην. Τοῦτο ἦτο ἐκλειψὶς ἡλίου διὰ τὸν Δία.

Προσθώμεν ἐν τέλει, ὅτι ἡ Γῆ, θεωμένη ἐκ τοῦ Διὸς, φαίνεται ὡς δξύδελος φωτεινὴ, ταλαντευομένη εἰς τὴν γειτονίαν τοῦ ἡλίου, ἀφ' οὗ δὲν ἀπομακρύνεται ποτὲ πλέον 12 βαθμῶν, τοῦτέστι πλέον ἢ τοῦ εἰκοσιτετραπλάσιου τῆς διαμέτρου ὑφ' ἣν βλέπομεν τὸ ἄστρον τοῦτο.

Δὲν δύναται λοιπὸν νὰ ἦνε ὁρατὴ ἢ τὸ ἐσπέρας καὶ τὴν πρωΐαν, ὡς ὁ Ἑρμῆς δι' ἡμᾶς καὶ πλέον ἔτι, λίαν δυσκόλως θεωμένη διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, παρέχουσα ὅμως, διὰ τῶν φακῶν τῶν ὀπτικῶν μηχανῶν, τὸ θέαμα τῆς σεληνῆς τετραγωνισμένης.

Ἐὰν οἱ ἀστρονόμοι ἡμῶν παρεδέ-

χοντο, ὅτι ὑπάρχουσιν ἐπίσης ἀστρονόμοι καὶ τηλεσκόπια εἰς τὸν περὶ οὗ πρόκειται πλανήτην, καὶ ὅτι παρατηροῦσι τὸν ἥλιον μετὰ προσοχῆς, θὰ ἦτο εὐκολώτατον εἰς αὐτοὺς νὰ μᾶς ἀνακαλύψωσι, διερχομένης τῆς μικρᾶς ἡμῶν σφαίρας πρὸ τοῦ ἡλίου, καὶ νὰ μᾶς βλέπωσιν ὡς μικρὸν μέλαν σημεῖον. ἀνάλογον πρὸς ἐκεῖνο, ὅπερ μᾶς παρουσιάζουσι κατὰ ἐποχὰς ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἑρμῆς διερχόμενοι πρὸ τοῦ ἡλίου.

ΘΕΩΡΙΑ ΠΕΡΙ ἙΡΩΤΟΣ.

Ὁ ἔρωτων ἑαυτὸν ἐν συνειδήσει διατιθέμενος νὰ ἀγαπᾷ, δύναται νὰ δώσῃ ἀσφαλῆ ἀπάντησιν ὅτι τοῦτο προήλθεν ἐκ καταχρήσεως ἡδονῆς, ἐκ τοῦ κόρου.

Ὁ ἔρως λοιπὸν, θεωρούμενος ὑπὸ τὴν ἐποψὴν μόνον τῆς ἡδονῆς, φέρει ἐν ἑαυτῷ τὸ σπέρμα τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ αἰτίας τῆς καταστροφῆς.

Καὶ αὐτὸς ὁ μακκρίτης Λαπαλὶς ἡδύνατο νὰ εἴπῃ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν ὅτι ἀφοῦ χορτάσῃ τις χάνει τὴν ὄρεξιν.

Τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τοῦ ἀνθρώπου γένους νομίζει ὅτι αἰτία καὶ σκοπὸς τοῦ ἔρωτος εἶναι ἡ ἡδονή. Καὶ ὅμως αὕτη εἶναι μόνον τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ἐξαγόμενον καὶ οὐδὲν πλέον.

Δὲν ὑπάρχει ἔρως ἀληθὴς, σπουδαῖος, τέλειος, διαρκὲς εἰμὴ ὁ ἀποτελούμενος ἐκ τῆς τριπλῆς δυνάμεως, τῆς ἠθικῆς, τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς σωματικῆς.

Σκοπίμως τίθημι τελευταίαν τὴν σωματικὴν δυνάμιν.

Ἄνευ τῆς συμπράξεως τῶν τριῶν τούτων δυνάμεων, ἐκατέρωθεν, ὁ ἔρως εἶναι ψευδής, μηδέν.

Ὁ ἔραστὴς ἐκεῖνος εἶναι ὠραῖος καὶ σωματικῶς καὶ διανοητικῶς, στερεῖται ὅμως ἠθικῆς δυνάμεως καὶ τοῦτο εἶναι ἡ αἰτία τῆς καταστροφῆς τοῦ ἔρωτός του.

Ὁ ἔραστὴς ἐκεῖνος εἶναι ὠραῖος καὶ σωματικῶς καὶ ἠθικῶς, στερεῖται ὅμως διανοητικῆς δυνάμεως (δηλ. εἶναι μὲν ὠραῖος, ἀγαθός, ἀλλὰ βλάξ), ἰδοὺ ἄλλη αἰτία καταστροφῆς τοῦ ἔρωτος.

Ὁ ἔραστὴς ἐκεῖνος εἶναι ἠθικῶς καὶ διανοητικῶς, στερεῖται ὅμως σωματικῆς δυνάμεως· φέρει ἄρα ἐν ἑαυτῷ τὸ σπέρμα τῆς καταστροφῆς τοῦ ἔρωτός του.

Θεωρήσατε περὶ ὧν, φίλτατοι ἀναγνώστται, καὶ πρὸ πάντων φίλταται ἀναγνώστται, ἡ, διὰ νὰ ἐκφρασθῇ καλλίτερον, θεωρήσατε ἐντὸς ὧν.